

lægge ham en Straf, som mulig vil være hele Livet, fordi han i et Øjeblik har gjort sig skyldig i en grov Uagtsomhed, synes desuden at være meget haardt. Og denne Haardhed bliver yderligere stærket, hvis Arbejderen sætter Livet til, da Straffen for hans Uagtsomhed i saa Fald vil ramme hans Hustru og Børn.

Til § 2.

Her foreslaar Mindretallet at udelade Ordet „kærlig“ (Fare) som ganske overflødig. — Endvidere foreslaas optaget nogle Virksomheder, som ikke med fuld Klarhed synes at kunne komme ind under de i Lovforslagets nævnte Virksomheder.

Til § 4.

Da der foreligger statistiske Oplysninger, som vise, at den langt overvejende Del af Ulykkestilfældene ere af en lettere Art, og da alle have været enige om, at der ikke bør være nogen Forbindelse mellem dette Lovforslag og Lovforslaget om anerkendte Sygefaser, saa foreslaar Mindretallet, at Arbejderen kun i de første 7 Dage selv skal bære de Omkostninger, der forarsages ham ved et Ulykkestilfælde. — At give en Lov om Sikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde, der faktisk vil udelukke den langt overvejende Del af de Tilskadefomne fra at faa nogen som helst Erstatning, forekommer Mindretallet at være en Modsigelse.

Da Arbejdslønnen i Reglen bliver lavere efterhaanden som Arbejderen bliver ældre, foreslaar Mindretallet, at naar en Arbejder har været beskæftiget i 5 Aar hos den samme Arbejdsgiver, da skal Understøttelsens Størrelse beregnes efter Gennemsnittet af de sidste 5 Aars Løn.

Ligeledes mener Mindretallet, at der bør være en Forskel paa den Minimums-Løn, der lægges til Grund for Beregningen af Understøttelsens Størrelse, saaledes at Lovforslagets Minimums-Løn kun kommer til at gælde for umyndige Personer, medens den derimod for fuldmyndige sættes til respektive 800, 600 og 400 Kroner.

Til § 5.

Den første Ændring til denne Paragraf gaar ud paa noget at forhøje Bidragene til Enten og Børnene, dog saaledes at det samlede Beløb af Hjælpen ikke kommer til at overstige de af Flertallet forestaaede 50 pCt.

Den anden Ændring tilsigter — i Analogi med den tyfte Lov — at fjerne den Fristelse, der for Enten kan være til at leve i ugift Stand, skøndt hun attraar at indgaa nyt Ægteskab. Mindretallet tilraader at lette hende dette Skridt ved ikke ganske at berøve hende al Understøttelse, men give hende det 3-dobbelte Beløb af, hvad der ellers tilkommer hende for et Aar.

Den sidste Ændring tilsigter at give Erstatning til den forulykkedes Ente og Børn, selv om disse opholde sig i Udlandet. Mindretallet skønner ikke rettere, end at dette er i Overensstemmelse med Humanitetens Fordringer. Det modsatte vil tillige medføre, at man sætter en Præmie paa Indførselen af fremmede Arbejdere.

Til § 15.

Ændringerne hertil gaa ud paa, at det paa Klassen faldende Beløb af Understøttelsen skal fordeles paa de enkelte Bedrifter efter Gennemsnittet af den Arbejdsløn, der er udbetalt i Klassen. Vedtagelsen af denne Ændring vil althaa medføre, at den Arbejdsgiver, som betaler høj Arbejdsløn, kommer til at bidrage mindre, den der giver Lav Arbejdsløn mere end hvis Beløbet lignes paa de enkelte Bedrifter.

Til § 26.

Ændringerne hertil ere analoge med Ændringerne til § 1 om „grov Uagtsomhed“.

Et Mindretal (Kosager og Vestergaard) har ikke deltaget i at stille Ændringsforslag, fordi vi i det hele ikke billige det Grundlag, hvorpaa Lovforslaget er bygget.

Lovforslaget deler Arbejderne efter deres Beskæftigelse i dem, der ere indbefattede, og